

KISIPAROS

Kecskemét és Vidéke Ipartestület és az Ipartestületek kecskeméti körzetének hivatalos lapja

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

A lapot az Ipartestület tagjai évi 3 pengő megváltási díj lefizetése ellenében kapják.

Helyben:

1 évre — — 3 P
egyed évre — — 0 80 P

Egyes szám ára 30 fillér.

Megjelenik egyenlőre havonként szombaton.

Felelős szerkesztő Vincze Mihály elnök

Szerkesztő dr. Szappanos Sándor főjegyző

Szerkesztőség és kiadóhivatal
az Ipartestület helyiségében, Kecskemét
III., Széchenyi-tér 7. szám.

Telefon: 32. sz.

Cikkek és közlemények szerdán délig, hirdetések
legkésőbb szerdán estig küldendők be.

„Gondolj Ipartestületedre és rendezd tagsági díjadat.“

Ipartestületek a magyar sorsközösség szolgálatában

A változott körülmények és a rendkívüli háborús viszonyok a Központ önkormányzati szerveinek működését, így a tisztújító közgyűlés és a választmányi gyűlések egybehívását, értekezletek tartását ezidőszereint nagymértékben gátolják és ezért felügyeleti hatóságunk, az iparügyi miniszter úr, a Központ ügyeinek vitelére miniszteri biztos kirendelését határozta el.

Mint a Központ kirendelt miniszteri biztos hangúlyozom, hogy működésében addig is, amíg a viszonyok a Központ önkormányzatának visszaállítását lehetővé teszik, a legteljesebb mértékben számíthat a Központ kötelékébe tartozó ipartestületek és ipartársulatok vezetőinek fokozott mértékű közreműködésére, mert a magyar kézművesiparosság sorsára döntő jelentőséggel bír, hogy a szervezésnek minő erejével tudnak az iparosság hivatott vezetői, elsősorban törvényes érdekképviseleti intézményei, az ipartestületek és ipartársulatok vezetői helyt állni és bekapcsolódni nemzetünk önvédelmi harcába.

A mai történelmi időkben célunk és feladatunk messze túlhaladja az egyoldalú ipari érdekképviseleti munkakört és minden erőt a magyar sorsközösség, a nemzet magasabb céljainak szolgálatába kell állítanunk. A magyar iparosság boldogulása legelsősorban és elválaszthatatlanul függ a magyar nemzeti, keresztény és szociális eszmék győzelmétől, amiért ma úgy a katonai, mint a belső frontokon folyik a harc.

Bízom abban, hogy az igen tisztelt Elnökség és a vezetése alatt

álló testület, valamint ipartársulat minden szerve a mai idők és körülmények parancsoló szükségességét teljes mértékben átértéve odaadással és a szervezkedés erejével fog a Központ irányítása mellett közreműködni abban a munkában, amelyet az iparügyi miniszter úr megbízása alapján intézményünk és

a magyar kézművesiparosság érdekében köteleességem volt elvállalni.

Ismételten kérve a tekintetes Elnökség és a vezetése alatt működő ipartestület, ipartársulat összes vezetőinek az iparosság ügyeinek szolgálatában legteljesebb közérdekű együttműködését, vagyok hazafias tisztelettel

Budapest, 1944. május 5-én

Mike János

IPOK miniszteri biztos.

Új rend a vasjegyek elosztásával kapcsolatban

A vasáru-ellátás jobb megszervezése érdekében 1944. május 1-től kezdődőleg a vasjegyek szétosztása tekintetében az alábbi rendszer lépett életbe.

A keréksínvas és patkóvas jegyeket a jövőben — az eddigiektől eltérően — nem az ipartestület, hanem a vaselosztó bizottság kapja kézhez, mely közvetlenül a gazdák között osztja szét. A gazda a kézhez kapott keréksínvas és patkóvas jegyet azonban a vaskereskedésben közvetlenül nem válthatja be, hanem csak valamelyik kovácsiparos útján. Köteles tehát a gazda valamely kovácsiparost felkeresni, neki a szükséges javítási munkára megbízást adni. Az iparos, amikor a javítási munkát elvállalta, a jegyet átveszi, ipari ellenőrző bélyeggel érvényesíti, utána valamelyik vaskereskedőnél beváltja és az elvállalt munkát elvégzi. *A keréksínvas vagy patkóvas-jegy önmagában, ipari ellenőrző bélyeg nélkül érvénytelen, amiért is a vaskereskedőnél nem váltható be.*

Az új rendszerrel kapcsolatban ipartestületünkre az a feladat hárul, hogy az ipari ellenőrző bé-

lyegeket kovácsiparos tagjaink között szétosztjuk. Ipartestületünk a bélyegeket az Iparkamarától kapja meg, a keréksínvas és patkóvas-jegyeket viszont a vaselosztó bizottságok és azokon keresztül a gazdák, fuvarosok kell, hogy megkapják. A kiadott ipari ellenőrző bélyegekről ipartestületünknek nyilvántartást kell vezetni és felhasználásukat ellenőrizni kell. Az iparos, amidőn a javítási munka szükségességéről meggyőződött és annak elvégzése tekintetében a gazdával megállapodott a keréksínvas, illetve a patkóvas-jegyet átveszi és az ipartestülettől kapott ipari ellenőrző bélyeg felragasztásával érvényesíti.

Minden vaskereskedő saját érdekében gondosan ügyelni tartozik arra, hogy csak bélyeggel ellátott keréksín, illetve patkóvas-jegyet fogadjon el beváltásra, mert bélyeg nélküli jegyeket a nagykereskedők nem vehetnek át.

Az új rendszer fő előnyei, hogy a gazda bármelyik kovácsiparoshoz fordulhat, mindegyik átveheti tőle a jegyet és az ipari ellenőrző bélyeg felragasztásával érvényesítve, a

munkát elvégezheti. Viszont egyidejűleg biztosítva van a rendelkezésre álló anyag szakszerű feldolgozása, mert a gazda csak jogosí-

tott szakiparos közbejöttével válthatja be a jegyet és az anyag csak a munka elvégzésére hivatott iparos részére kerülhet leszállításra.

Bombakárosultakért

Lapunk legutóbbi számában közzöltük olvasóinkkal, hogy ipartestületünk is beáll azoknak a sorába, akik gyűjtést indítottak a bombakárosultak javára. Amidőn elhatározásunkat most tett követi, azzal a biztos tudattal indítsuk el nemes akciónkat, hogy iparostársadalmunk is jelentős összeggel fogja enyhíteni a terrortámadások által okozott sok-sok fájdalmat, inséget.

Ipartestületünk elnöksége rendkívüli ülésében 1.000 pengőt szavazott meg erre a célra, egy magát megnevezni nem akaró érdemes iparostársunk pedig 200 pengős adományával nyitotta meg az adakozók sorát. Szeretettel kérjük iparostársainkat, tárják ki segítő kezüket a szerencsétlenül jártak felé, csatlakozzanak gyűjtésünkhöz, s

adakozzék ki-ki képességéhez mérten. A bombakárosultak részére szánt összeget ipartestületünk hivatalába sziveskedjenek eljuttatni. A beérkezett összegeket lapunkban nyugtázzuk, s megfelelő helyre továbbítjuk.

Eddig a következő összegek érkeztek be:

Kecskemét és Vidéke Ipartestület	1.000.— P
Kecskeméti Iparegyesület	200.— P
N. N.	200.— P
Leicht István	50.— P
Id. Dávid Sándor	50.— P
Adorján Mihály	50.— P
Ifj. Dávid Sándor	50.— P
Paiss Pál	10.— P
N. N.	10.— P

Összesen: 1.620.— P

Az irányárak csak tájékoztató jellegűek

Az árkérdés régi idők óta áll a kézművesipari érdeklődés homlokterében. Ma különösen sokat foglalkozik az iparosság azokkal az árakkal, amelyeket részére az Árhivatal engedélyez. Iparosgyűlések, értekezletek napirendjén gyakran vitatott kérdés az Árhivatalnak 51.071/1942. és a 91.961/1942. K. M. sz. rendelkezése, amelyet az IPOK népszerű füzeteeskében adott közre.

Az utóbbi időben az egyik vidéki kamara részéről az a kívánság merült fel, nem lenne-e célszerű egyes szakmákban a fontosabb munkanemekre vonatkozóan tájékoztató irányárakat kidolgozni, hogy ezek irányvonalat nyújtsanak az iparosoknak áraik megállapításánál. Az irányárakkal a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara is behatóan foglalkozott. A legutóbb tartott kamarai véleményező bizottsági ülés napirendjére is tűzte az irányárak kérdését, azonban a véleményező bizottsági tagok egy részének kívánságára ezt levették napirendről és a Kamara úgy határozott, hogy mielőtt az irányárak bevezetésének szükségessége ügyében állást foglalna, a nagyobb budapesti ipartestületek vezetőit szakmai értekezletre hívja egybe. Az értekezleten, amely a közeli napokban zajlott le

a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Baross-termében, a fővárosi nagyobb ipartestületek képviselőin kívül megjelent az Ipartestületek Országos Központja részéről Nagy Antal felsőházi tag, ügyvezető al-elnök és Szeghalmi László dr. igazgató.

Bányász Jenő m. kir. kormányfő-tanácsos, h. főtitkár elnöki megnyitójában rámutatott az irányárak jelentőségére, majd Heim János dr. előadó részletesen beszámolt arról, hogy a legutóbb megtartott árhivatali napon az egyik vidéki Kereskedelmi és Iparkamara vetette fel az irányárak kidolgozásának gondolatát, miután a Kamara arra a tapasztalatra jutott, hogy az ú. n. nettó haszonkulcsos rendelkezéssel a vidéki iparosság egy része nem tud élni.

Az előterjesztéshez elsőnek Nagy Antal szólalt hozzá. Rámutatott arra, hogy az Ipartestületek Országos Központja az 51.071/1942. és a 91.961/1942. K. M. sz. leiratok megjelenése előtt beható tanulmány tárgyává tette a fontosabb kisipari szakmák árvetését. Műhelyvizsgálatok és üzemellenőrzések során szerzett tapasztalatok alapján tette meg előterjesztését a közellátásügyi minisztérium árhivatalának a kisipari szakmák haszonkulcs- és rezsikulcs-

megállapítására vonatkozólag. A munka, amelyet az Ipartestületek Országos Központja ezen a téren kifejtett, igen komoly és mélyreható volt. Az IPOK előterjesztésében lerögzítette azt a keretet, amelyen belül a kisiparos megnyugtatóan kalkulálhat és egyben gondoskodott arról is, hogy az említett miniszteri leiratok a kisiparosság széles tömegei körében ismertté váljanak. A Központ olvasó, népszerű és példákkal ellátott füzeteeskéket bocsátott ki, amelyek rövid idővel megjelenésük után az iparosság közkincsévé váltak. A továbbiak során Nagy Antal felhívta az értekezlet figyelmét arra, hogy az irányárak kidolgozása a mai időben, amikor a munkabérek, nyersanyagok és egyéb költség tényezők gyakran változnak, nehézkes és veszélyes lehet. Az irányárak kidolgozása a sokféle iparcikkre való tekintettel nagy munkát, hozzáértést és felkészültséget igényel.

Baldauf László a Budapesti Cipészek Ipartestületének elnöke a cipésziparban érvényben levő árszabályozásra hívta fel az érdekeltek figyelmét, majd rámutatott arra, hogy a nettó haszonkulcsos árszabályozás rugalmas és mindenben megfelel az iparosság kívánságainak. Prokopecz János a férfiszabó ipar fazónár megállapításairól szólott, hangsúlyozta, hogy az iparosok egy olyan fazónár megállapítására törekcszenek, amely mellett termelésük rentábilis, de egyben a fogyasztók teherbíró képességének megfelel. Kötelező irányárak bevezetése ellen szólott Babai Géza, a Budapesti Lakatosok stb. Ipartestületének kiküldötte is. Lovász Gyula a Budapesti Szobafestők stb. Ipartestületének elnöke bemutatta az ipartestület által a nettó haszonkulcsos árszabályozás alapján készített táblázatot, amely az ország szobafestő- és mázolóiparosságának az ármegállapításával kapcsolatos irányelveit tartalmazza. A füzeteeskének nagy a közkedveltsége, éppen ezért a maga részéről meggondolandónak tartja, nem lenne-e célszerű ezt a munkát a többi iparágra vonatkozóan is elvégezni.

Végül Szeghalmi László dr. IPOK igazgató szólalt fel, aki rámutatott arra, hogy az irányárak kidolgozása már a múltban is szokás volt és egyes ipartestületek még a háborút megelőző időben az árrombolás leküzdésére irányárakat dolgoztak ki. Amióta az 51.07/1942. és a 91.961/1942. K. M. sz. rendeletek érvényben vannak, ugyanezek dolgoztak ki irányárakat. Az irányáraknak az

iparosság gyakorlati hasznát nem vette, miután ezeket nem mindig tartották be. Rámutatott arra, hogy az említett rendelkezésekben a közellátási miniszter pontosan körülírta az áralkulálás menetét, meghatározta azt, hogy nyersanyag- és munkabér címén az iparos milyen összeget állíthat árvetésébe. A rendelet alapján az IPOK példákat dolgozott ki, hogy az iparosságot az áralkuláció elkészítésében támogassa. Nem tartja a mai időkben célravezetőnek, ha az irányárakat a közellátási minisztérium jóváhagyása alapján léptetik életbe, mert ez a hatósági jóváhagyás késlelteti az árak megjelenését, ami az árak

realitását veszélyezteti. Arra kérte az értekezletét, hogy oly értelmű határozatot hozzon, amely szerint a kidolgozandó irányárak csak tájékoztató jellegűek legyenek és az azokban felvett költségtényezőket minden iparos a saját termeléséhez mérten formálhatja, illetve módosíthatja.

Heim János dr. előadó felszólalása után az értekezlet elhatározta, hogy a Kamara értesíti az ipartestületeket, hogyha irányárakat kívánnak kibocsátani, úgy azokat csak a közellátási minisztérium árhivatalának előzetes jóváhagyása után lehet életbe léptetni.

A fizetéses szabadságra vonatkozó újabb rendelkezések

Az iparügyi miniszter 21.600/1944. szám alatt a fizetéses szabadságra vonatkozó rendelkezések módosításával kimondotta, hogy ha a munkaadó a fizetéses szabadságot az arra igényt adó szolgálati év elteltével számított egy éven belül megadni nem tudja, e határidő elteltével az alkalmazottnak 15 nap alatt a rendes illetményen felül köteles a fizetéses szabadság tartamának megfelelő időre eső járandóságot is megfizetni.

A rendelet szerint a fizetéses szabadság megadását legfeljebb két egymást követő évben szabad mellőzni olyan esetben, amikor a szabadság a közérdek sérelme nélkül egyébként nem adható meg.

Amikor az alkalmazott mezőgazdasági munka végzésére legalább a fizetéses szabadságnak megfelelő tartamú szabadságot kapott, más címen nem kell a fizetéses sza-

badságot megadni.

Az a hadiüzemi alkalmazott, aki munkahelyéről kellő indok nélkül távolmarad, elveszti a mulasztás után legközelebb esedékes fizetéses szabadságának annyi napjára vonatkozó igényét, ahány munkanapot kellő indok nélkül elmulasztott. Az e téren felmerülő esetleges vitákban az Országos Ipari Munkaügyi Felügyelőség dönt.

Ha az alkalmazottat honvédelmi munkára igénybeveszik, az igénybevétel a fizetéses szabadsághoz való jogot nem érinti, hanem úgy kell tekinteni, mintha a munkaadó személyében nem történt volna változás. A honvédelmi munkában töltött időt a korábbi munkaviszony tartamához hozzá kell számítani. A fizetést annak a munkaadónak kell folyósítani, amelyiknél a fizetéses szabadságra jogot adó munkaidőt az alkalmazott befejezte.

Lezárt zsidó üzletekben lévő idegen tulajdont képező áruk kiadása

E tárgyban a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter 56.912/1944. I. sz. a. a kereskedelmi és iparkamarákhoz a következő körrendeletet intézte:

»A zsidó kereskedők üzletéhez tartozó árukészletek és üzleti berendezések zár alá vételéről szóló 50.500/1944. K. K. M. sz. rendelet 1. §-a értelmében az 1.600/1944. M. E. sz. rendelet hatálya alá eső zsidó kereskedők üzletüket folyó évi április hó 21-én lezárták. Felmerült az a kérdés, hogy mi történjék azokkal a zárolt árucikkekkel, amelyeket az illetékes hatóság szabályszerű anyagfelszabadítás útján lezárt zsidó üzlet készletéből, illető-

leg zsidó kereskedők útján kiutalt és mi történjék azokkal az egyébként nem zárolt árucikkekkel, amelyeket egyesek az időközben lezárt zsidó üzletekben megrendeltek, sőt esetleg már ki is fizettek, de még el nem vitték. Vonatkozó rendelkezésemet az alábbiakban közlöm:

1. Az Ipari Anyahivatal, a Bőrellátás Országos Kormánybiztosa, továbbá az Ipari Anyahivatal által átruházott hatáskörben a kereskedelmi és iparkamarák, illetőleg az ipartestületek által szabályszerű anyagfelszabadítás útján kiszolgáltatni engedélyezett zárolt cikkeket a jelentkezők részére, feltéve, hogy

azok nem zsidók — ki kell szolgáltatni.

2. A 11.500/1943. Ip. M. sz. rendelet I. sz. függelékében felsorolt szervek megrendelésére, vagy e szervek által engedélyezett megrendelésre, mindennemű gépjárműalkatrészt és gépjárműjavító anyagot ki kell szolgáltatni. A 11.500/1943. Ip. M. sz. rendelet I. sz. függelékében felsorolt szervek megrendelése, illetőleg engedélye nélkül is kiszolgáltatható gépjárműalkatrészeket és gépjárműjavító anyagot valamely honvédségi katonai parancsnokság bélyegzőjével ellátott írásbeli megrendelésre is ki kell szolgáltatni.

3. A Kereskedelem- és Közlekedésügyi minisztérium X. szakosztálya által kiutalt gépjárműgumiabroncsok szintén kiszolgáltathatók.

4. Ki kell végül szolgáltatni azokat az árukat is, amelyeket a lezárt zsidó üzletek valamelyikénél folyó évi április hó 21. napja előtti időpontban írásban megrendeltek, de még el nem szállítottak, vagy amelyeket javítás, alakítás, kicserélés végett elismervény ellenében az időközben lezárt zsidó üzletek valamelyikében hagytak, végül azokat, amelyek okirattal igazolhatóan nem képezik a zsidó kereskedők tulajdonát, ideértve a bizományba átvett árukészletet is.

5. Az 1—4. pontokban felsorolt árucikkek csak szabályszerű átvételi elismervény ellenében szolgáltatathatók ki. A kereskedő az átvételi elismervényt az 1. pont esetében az anyagfelszabadításnak nála levő ügynevezett tároló példányához, a 2. pont esetében a megrendeléshez, a 3. pont esetében a kiutalt rendelkezésnek nála levő másolati példányához, a 4. pont esetében pedig a megrendelőlevélhez, az elismervényhez, illetőleg ahhoz az okirathoz tartozik csatolni, amelynek alapján az árut a 4. pont értelmében ki kell szolgáltatni.

6. A fizetés a zsidó kereskedő zárolt számlájára történik. Az 1—4. pontban felsorolt áruk csak a befizetést tanúsító nyugta ellenében szolgáltatathatók ki. A kereskedő a nyugtát az 5. pontban foglalt rendelkezéshez hasonlóan csatolni, illetőleg megőrizni köteles.

7. Azok a zsidó kereskedők, akiket az 1—4. pontban foglalt rendelkezés érint, tartoznak üzletükben folyó évi május hó 8-tól május hó 20-ig bezárólag reggel 7 és 9 óra között félig lehúzott redőny mellett az 1—4. pontokban felsorolt jogosultak rendelkezésére állni.

HIREK

— **VALTOZÁS AZ IPOK VEZETÉSÉBEN.** Nagy Antal felsőházi tag, aki az Ipartestületek Országos Központjának fennállása óta alelnöke volt és Papp József elnök elhalálozása óta közel 3 éven át mint ügyvezető alelnök irányította a Központ munkásságát, tekintettel arra, hogy a rendkívüli háborús viszonyok az IPOK önkormányzati szerveinek működését, így elsősorban a közgyűlési és választmányi tagok egybehívását nagymértékben gátolják, bejelentette az IPOK ügyvezető alelnöki tisztségéről lemondását. Az iparügyi miniszter Nagy Antal lemondásával kapcsolatban a Központ ügyeinek vitelére *Mike János* szabómestert, a Keresztény Iparosok Országos Szövetségének ügyvezető elnökét miniszteri biztossal rendelte ki, a Központ önkormányzati szervei működésének felügyelése mellett.

— **BEVEZETIK A TANONCOK KÉPESSÉGVIZSGÁLATÁT.** A Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara előterjesztést tett az iparügyi miniszternek arra, hogy az iparostanonc képesség- és tehetségvizsgálatot intézményesen szervezze meg. Az iparügyi miniszter — mint értesülünk — helyt adott a kamara kérelmének és ahhoz képest intézkedett. Az iparostanonc képességvizsgáló intézetet minden egyetemi városban felállítják, ahol erre megfelelő hely és szakemberek állnak rendelkezésre. A későbbi cél természetesen az, hogy legalább minden kamarai székhelynek legyen képességvizsgáló intézete. Addig is, amíg ezt megvalósítják, a jelentkezőket a legközelebb eső intézetbe küldik vizsgálatra. A tanoncoknak a vizsgálat eredménye alapján ajánlanak ipari pályát s tapintatosan megakadályozzák, hogy egyesek testi és szellemi alkataknak nem megfelelő pályára menjenek és a rosszul képzett iparosok számát növeljék. A hírek szerint a képességvizsgálat rendszerét már a közeljövőben bevezetik.

— **AZ IPARI SZAKKÖNYVTÁR SZÁMONKÉNTI ÁRÁNAK FEL-EMELÉSE.** A m. kir. iparügyi miniszter az 53.537/IX., 1943. Ip. M. számú rendeletével 1944. évi január hó 1-től, az Ipari Szakkönyvtár eddigi számonkénti 50 filléres árát 1 P-re emelte fel. Az Ipari Szakkönyvtárnak ezidőszereint még a következő számai kaphatók:

1. Közigazgatási ismeretek iparosok részére P 1.—, 2. Gazdasági ismeretek P 1.—, 1—2. Egybejuttatva P 2.—, 3—5. Vízvezeték-szerelés P 3.—, 6—7. Gázszerelés P 2.—, 17—19. Elvi jelentőségű kihágási határozatok P 3.—, 20. Fodrászipari technológia P 1.—, 21—22. A kozmetikus kézikönyve P 2.—, 25—27. Ipartestületek névtára (1937) P 3.—, 28—30. Cipészzipari ismeretek P 3.—, 31. Ácsipari ismeretek P 1.—, 32. Látszerészzipari ismeretek P 1.—, 36—38. Asztalosipar P 3.—, 39—41. Női divatipari szakrajz P 3.—, 42—44. Sütőipar P 3.—, 45—47. Cukrászipar P 3.—, 48—50. Kalaposipar P 3.—, 51—57. Szakoktatási évkönyv (1940) P 7.—, 58—61. Villamosszerelés P 4.—, 62—63. Kéményseprőipar P 2.—, 64. Tájékoztató az építési korlátozásokról P 1.—, 65—66. Építőipari ismeretek P 2.—, 67—68. Időszerű épületszerkezetek P 2.—, 78—80. Tetőfedőipari ismeretek P 3.—, 81—86. Ipartestületek névtára (1942) P 6.—, 87—90. Fényképészipar P 4.—, Elfogyott 13—16, 23—24, 33—35, 69, 77.

— **AZONNALI HATÁLYÚ ELBOCSÁTÁST INDOKOLNI KELL.** Amennyiben a munkavállaló okot ad az azonnali hatályú elbocsátásra, de ez az ok nem annyira nyilvánvaló, hogy arról magának a munkavállalónak okvetlenül tudnia kell, hogy az azonnali elbocsátás emiatt történt, akkor a munkaadónak a munkavállalóval az elbocsátáskor határozottan és világosan közölnie kell azt az okot, mely miatt a munkaviszonyt azonnali hatállyal felbontja, mert ha a munkavállaló kétségben marad az elbocsátás oka felel, akkor maga ez a körülmény érvénytelenné teszi az azonnali hatályú elbocsátást. Ilyen esetben a munkavállalónak jogcs igénye támad a rendes felmondás idejére neki járó munkabérré. Az azonnali hatályú felmondásnak nem kell írásban történnie, de a megszolgált bért és szakmunkásnál a rendszeren kitöltött munkakönyvet haladéknélkül ki kell adni az elbocsátott munkásnak.

— **KÖZSZUKSÉGLETI CIKKEK FOGALMÁNAK MEGHATÁROZÁSA.** A m. kir. Kúria 1198/1938. sz. a. hozott döntése szerint »közszükségleti cikk minden olyan áru, melyet minden, a kultúra általános színvonalán álló ember az élet rendes körülményei között tekintet nélkül társadalmi állására, műveltségére és vagyoni viszonyaira használ, sőt amelyet az életszükséglete észszerű és célszerű kielégítése végett rendszeresen vagy időnként használnia kell.« Ez a meghatározás kifejezhetetlen fontosságú, mert ennek figyelembevételével a ma forgalomban levő luxuscikkek általában a közszükségleti cikkek közé tartoznak.

— **KI KELL JELENTENI AZ OTI-NÁL A KATONAI SZOLGÁLATRA BEVONULT MUNKAVAL-LALÓT.** Többek kérésére ismételtén közöljük, hogy mi az eljárás a katonai szolgálatra bevonult munkavállaló OTI kijelentésével kapcsolatban. A kisipari munkaadók közül sokan a kérdést úgy értelmezték eddig, hogy a katonai szolgálatra behívott segédet továbbra is szolgálatban állónak kell tekinteni, tehát a társadalombiztosítási kötelezettségnek is megmarad a folytonossága. Ezzel szemben a helyes értelmezés az, hogy a katonai szolgálatra bevonult alkalmazottat az OTI-nál rendes kijelentőlapon ki kell jelenteni és a megjegyzés rovatban fel kell tüntetni, hogy a biztosított katonai szolgálatra való behívás következtében hagyta el munkahelyét. A katonai szolgálatot teljesítő biztosítottnak hozzátartozói az OTI által nyújtandó szolgáltatást hat hónapig vehetik igénybe az esetben, ha a bevonult munkás a bevonulást megelőző egy évből legalább hat hónapig volt biztosított. Három hónapig igényjogosult a bevonult alkalmazott hozzátartozója akkor, ha a hadbevonult a bevonulást megelőző hat hónapból két napig volt biztosítva. A bevonult alkalmazott érdekei ellen cselekszik az a munkaadó, aki elmulasztja az OTI-nál bejelenteni, hogy az illető alkalmazott katonai szolgálatot teljesít.

Laptulajdonos:
A KECSKEMÉTI ÉS VIDÉKE
IPARTESTÜLET
Felelős kiadó:
VINCZE MIHALY
ipartestületi elnök.